

Адин Растодер

Адин Растодер је рођен 1985. године у Подгорици. Дипломирао је на Факултету ликовних умјетности на Цетињу 2010. године, одсјек вајарство. Члан је УЛУЦГ-а од 2010. године. Од 2012. године у сталној је поставци Националног музеја Црне Горе. Године 2017. представљао је Црну Гору на Венецијанском бијеналу. Излагао је на више значајних изложби у земљи и иностранству. Воли природу и бави се пчеларством.

Тијана Гордић

Тијана Гордић је рођена 1986. године у Бијелом Пољу. Дипломирала је 2009. године у класи професора Рајка Тодоровића Тодора, одсјек сликарство, на Факултету ликовних умјетности на Цетињу. Чланица је УЛУЦГ-а од 2010. године. Од 2018. године има статус самосталне умјетнице. Живи и ради на Цетињу. Добитница је неколико признања из области умјетности. Приредила је више самосталних изложби, а за изложбу „Једно мјесто“ у Модерној галерији у Подгорици добила је 2021. године награду УЛУЦГ-а „Милуновић, Стијовић, Лубарда“. Учествовала је на више групних изложби у земљи и иностранству.

МУЗЕЈИ И ГАЛЕРИЈА
ХЕРЦЕГ НОВИ
ЈУ "Градски музеј Мирко Комненовић
и галерија Јосип Бепо Бенковић"

ОПШТИНА
ХЕРЦЕГ НОВИ

Издавач:

ЈУ "Градски музеј Мирко Комненовић и
галерија Јосип Бепо Бенковић" Херцег Нови
Марка Војновића 4, 85340 Херцег-Нови

Покровитељ:

Општина Херцег Нови

За издавача:

Гордана Крунић -директорица

Поставка:

Адин Растодер
Тијана Гордић

Графичко обликовање и штампа:

„Brain Media“ ДОО Подгорица

Тираж:

100

Херцег-Нови,
Септембар, 2024.

Лица и Хоризонти

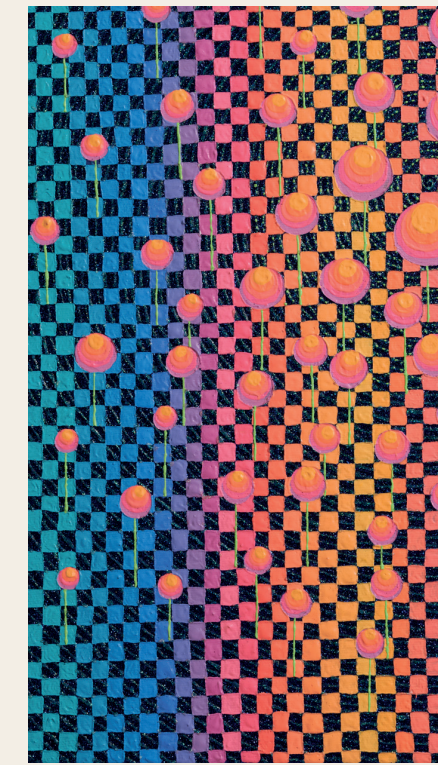
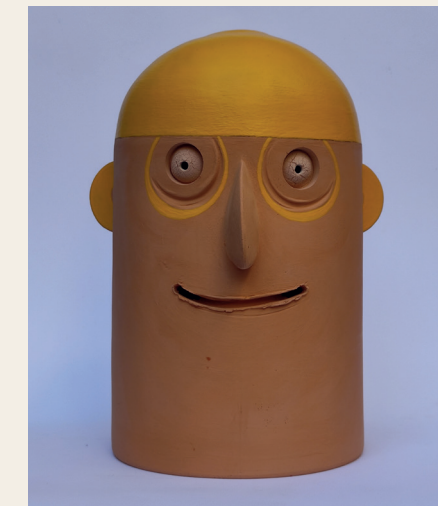
Адин Растодер и Тијана Гордић

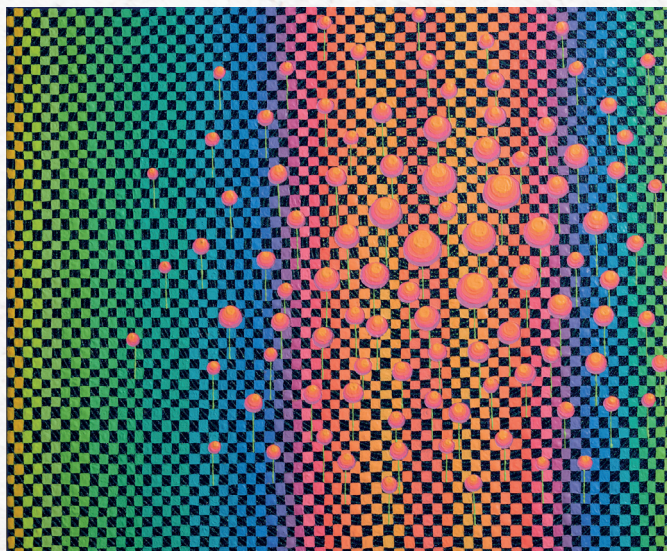

МУЗЕЈИ И ГАЛЕРИЈА
ХЕРЦЕГ НОВИ
ЈУ "Градски музеј Мирко Комненовић
и галерија Јосип Бепо Бенковић"

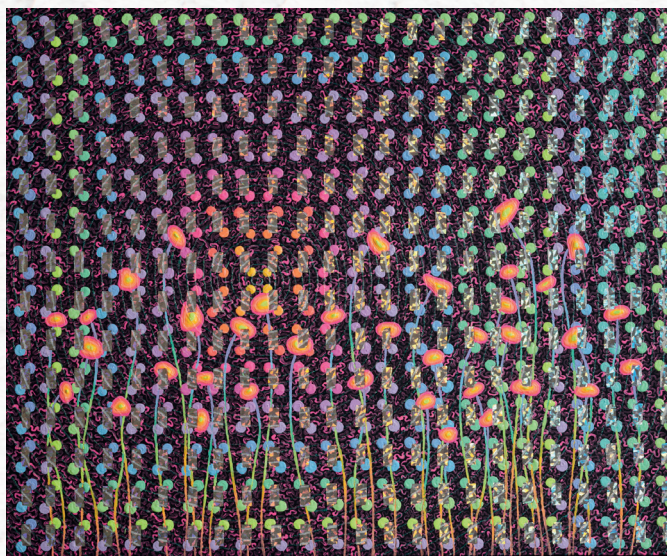

ОПШТИНА
ХЕРЦЕГ НОВИ

Тијана Гордић *Летећи бомбони*
Акрилик и шљокице на платну, 60x50 цм

Тијана Гордић *Мало изнад хоризонта*
Акрилик, шљокице и холо фолија на платну, 60x50 см

Тијана Гордић и Адин Растодер,

уметнички пар који ствара на две одвојене стране људске креативности у ликовној уметности, прави један уметнички и креативни вртлог као природну последицу раздвајања и сусрета, једног дијалога. Сусрећу се они на месту дотицања приче о Суштинама.

О човеку. О природи. О отуђености од ње. И Гордић и Растодер прегли су се у покушајима, достизањима, напорима да кажу оно о чему се мисао о Човеку одвајкада бавила- но на један нов И свеж начин. Иду они притом својима одвојеним стазама на којима граде своје индивидуалне ликовне целине по којима остају препознатљиви као уметничке индивидуе.

Адин Растодер, скулптор и сликар, говори о Човеку сведеном на елементарне егзистенцијалне нагоне, Човеку који постаје маска и који се скрива иза маске. Изгубљен је то Човек, без духовних вредности, огољен као да је сасвим наг, Човек којим се – а ово је друга активност поменутог уметника- бави позориште. Васколика драматургија обрадила је, никад довољно, егзистенцијално стање

бекетовског човека па тако је и у Растодеровој уметности: Човек на позорници Живота, у драмској улози свог индивидуалног постојања са лицем које изражава емоције а иза којег се крије једна празнина. Тај човек је отуђен од Мајке Природе, сведен на број или основне нагоне, уплашен и сам, сведен на маску иза које крије своју суштинску патњу и усамљеност.

Тијана Гордић као да се надовезује; она показује прстом на небо, смену годишњих доба, време које смењује кише и осунчане дане у јесен или пролеће, као да жели рећи: ево, видите, све је ту, вратите му се! Растодеров Човек заборавио је у трци за материјално да ужива у лепотама Мајке Земље, да једноставно гледа у небо, тражећи сунчев зрак и дах поветарца, заборавио је и своје детињство, штавише, као да га се одрекао тражећи свет одраслих. Гордић слика све то, користећи често шљокице, као да хоће да нас врати у време новогодишњих јелки када се ораси и бомбоне завијају у шарене светлוצаве папирине и чекају нека дечја уста у јутру Нове године. Нечег опартистичког има у тој уметности када ефекат постаје помало

збуњујући за очи посматрача. Слика је то Сунца и његовог одраза у Води, творитеља Живота. Живота којем што хитније би требало да се вратимо ако само помислимо колико је потрага за савременим постојањем и клишеима о томе како би требало постојати, узалудна. Ваљало би попут Хере обновити своје девичанство, ваљало би пронаћи своје унутрашње дете.

Својом уметношћу Растодер и Гордић уписали су се у књигу савремених уметника-мислилаца. Својим промишљањем И уметничким прегнућем заслужују они да буду виђени И схваћени. Уметници су то који, мада и можда баш зато што су млади, имају будућност. Овим им уједно пружамо реч подршке, за њихово даље стваралаштво.

Јасмина Житник,
историчар уметности

Адин Растодер, *скулптуре*

